

1 kontakt

Nr. 5

August
September

2015

med

B A P T I S T K I R K E R N E

DEN TOMME STOL

En mands datter havde bedt den lokale præst om at komme og bede sammen med hendes far. Da præsten kom, fandt han manden liggende i sengen med hovedet hævet på to puder og med en tom stol ved siden af sengen.

Præsten gik ud fra, at manden var blevet informeret om hans besøg. 'Jeg går ud fra, at du har ventet på mig', sagde han. 'Nej, hvem er du?' 'Jeg er den nye præst i din kirke', svarede præsten. 'Da jeg så den tomme stol, gik jeg ud fra, at du vidste, at jeg ville dukke op.' 'Nå ja, stolen', sagde den sengeliggende. 'Er du sød og lige lukke døren?'

Forundret lukkede præsten døren. 'Jeg har aldrig fortalt dette til nogen, ikke engang min datter', sagde manden, 'men jeg har aldrig vidst, hvordan jeg skulle bede. I kirken plejede jeg at høre præsten snakke om bøn, men det gik altid lige hen over hovedet på mig.' 'Jeg holdt op med at prøve at bede på nogen som helst måde', fortsatte den gamle mand, 'indtil en dag for omkring fire år siden, hvor min

bedste ven sagde til mig: 'Arne, bøn er bare et spørgsmål om at have en samtale med Jesus. Her er mit forslag; Sæt dig på en stol og placer en tom stol foran dig og se for dig Jesus sidde på den stol. Det er ikke skræmmende, for han lovede, at han 'er med dig alle dage indtil verdens ende'. Så bare tal til ham og lyt på samme måde, som du gør med mig lige nu.'

'Så jeg prøvede det, og jeg er så glad for det, at jeg gør det

nogle timer hver dag. Jeg er dog forsigtigt, for hvis min datter så mig snakke til en tom stol, så ville hun enten få et nervøst sammenbrud eller sende mig til galehuset.'

Præsten blev dybt rørt af historien og opfordrede den gamle mand til at fortsætte på samme måde. Så bad han sammen med ham og tog tilbage til kirken.

To dage senere ringede datteren for at fortælle præsten, at hendes far var død den eftermiddag. 'Så det ud som om han døde med fred?', spurgte han. 'Ja, da jeg gik hjemmefra ved 14-tiden, bad han mig om at komme over til sengen, fortalte mig en af sine dårlige vittigheder og kyssede mig på kinden. Da jeg kom tilbage fra butikken en time senere fandt jeg ham død. Men der var noget lidt mærkeligt. På en måde egentlig lidt underligt. Det så ud som om far, lige inden han døde, lænede sig over og hvilede sit hoved på en stol ved siden af sengen.'

"Se, Jeg er med jer. . ."

Se, den gode hyrde

Her ser vi "Den gode hyrde" af Chresten Skikkild (1885-1927) opstillet 1925 i gavlen på Rudkøbing præstegård.

Billedet hænger som en hilsen i den offentlige rum og fortæller alle, der bevæger sig forbi, at Jesus er den gode hyrde.

Umiddelbart springer hyrdens kolossale omsorg i øjnene. Jesus har lagt sig på knæ for at komme helt tæt på det får, som han elsker og holder af.

Her er intet fjernt og distanceret. Men nærhed og ømhed, umiddelbar tillid og fortrolighed præger relationen mellem hyrden og hans kære får.

Det understreges af hyrdens hånd, der blidt og barmhjertigt hviler på fårets ryg.

Hyrden giver mad på den mest ømme og omsorgsfulde måde.

Han rækker roligt skålen med maden til fåret. Maden bliver ikke blot hældt i et trug, og så er det op til fåret selv at tage næring til sig. Nej, den gode hyrde her rækker både føde, nærhed og omsorg.

Dernæst bemærker man hyrdens store, stærke benmuskler og i baggrunden den kraftfulde hyrdestav.

Det er en hyrde, der også er på vagt. Klar til forsvar, hvis farer skulle dukke op, eller vilde dyr komme til angreb. Denne gode hyrde er klar til at forsvare sit får.

Det understreges af hyrden blik, der årvågent spejder rundt. Og ved, at kun det ene ben er på knæ. Den gode hyrde her kan hurtigt komme på benene og være klar til at risikere sit liv for fårets skyld.

Se: Den gode Hyrde er med os alle dage!

Poul A. Beck

Når du vil bede.

Jesus, ethvert livs frelser,
som morgenstjernen
stiger i vore hjerter
sender du lys
helt ind i vor tvivl
og vor tøven.

Gud,
du elsker hvert menneske.

Vi ønsker at leve
i fællesskab med dig
dag efter dag
i stilhed og i kærlighed.

Br. Roger af Taizé

Vær med os i dag,

i os for at gøre os rene,
over os for at rejse os,
under os for at støtte os,
foran os for at lede os,
bag os for at tøjle os,
omkring os for at beskytte os.

Herre, led i dag min færden

Herre, jeg vil gerne takke
For min dag, som er fra dig.
Tak for nye muligheder,
Som du lægger foran mig!
Tak for evner, kraft og kald,
Tak for løfter uden tal.
Herre, led i dag min færden,
Så jeg ser min næstes nød.
Tal til mig, så jeg kan standse
For at hjælpe, som du bød.
Vis mig tjenersindets vej,
Giv mig kærlighed fra dig.

Liv Nordhaug

Lad mig høre dit hjerte slå

Herre, tak for stilheden midt i
en verden fuld af larm.
Tak for dit nærvær.
Herre, gå nu med mig ind i
den nye dag.
Bliver det en lys og lykkelig dag
eller en sorgens
og nederlagets dag?
Det ved du, som følger mig
gennem dagen.
Lad mig i dagens løb opleve
bønnens øjeblikke.
Lad mig høre dit hjerte slå.

Gerhard Pedersen

kontakt Kirkeblad for Oure baptistmenighed
106. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 2165 2198, c@rstens.eu

Tryk: Born Grafisk Tryk, Viborg

Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S - www.baptistkirken.dk

At skabe et helle for børnene

Her giver Dr. Rebecca Nye (der er englænder, uddannet psykolog med speciale i børnepsykologi, forsker og forfatter) os et indblik i hendes arbejde med børns trosliv.

Dr. Rebecca Nye har igennem en lang årrække forsket i børns spiritualitet – en ikke helt almindelig beskæftigelse. I psykologien er man normalt meget optaget af børns intellektuelle udvikling – og meget lidt optaget af spiritualitet. Men der var ingen tvivl for mig, da jeg fik muligheden for at arbejde med dette felt, siger hun.

Hun rynker lidt på panden, når vi spørger: "Hvordan formidler vi Gud til børnene, så de får en dybere oplevelse af den kristne tro?" "Man skulle hellere vende det spørgsmål om", svarer hun. "Oftentimes er det faktisk sådan, at vi voksne erfarer Gud i samværet med børn. At Gud selv blev et barn, og at Jesus kraftigt opfordrer os til at modtage børnene og blive som dem, bør gøre os nysgerrige omkring børns spiritualitet og vores åndelige vandring med børn. Endda helt fra de er små. En af de stærkeste åndelige erfaringer er, når en mor holder sit nyfødte barn."

Hun forklarer, at børn er født med en spiritualitet og har Gudserfaringer og -opfattelser langt før, de har sprog for det. De ankommer så at sige med en "tøjdyrs-Gud" under armen. Vores opgave er ikke at "putte noget Gud ind i børnene", men at undre os sammen med dem over Gud og livet. Livet er et under, og Gud inviterer os til at undre os over det. Børn udtrykker deres åndelige erfaringer på non-verbale, irrationelle, billedlige måder. Det er vigtigt, at vi giver plads til deres måde at udtrykke det på og

ikke overtrumfer deres oplevelser på en skole-agtig måde og med et voksent kirkesprog. Vi risikerer nemlig, at børnene føler, at deres Guds-erfaring ikke er ægte, hvis ikke de har en voksen måde at udtrykke den på.

Dr. Nye forklarer, at vores måde at gå til opgaven, for eksempel i børnekirken, ofte kommer til at ligne en skole-model. Skole-tilgangen har præget kirken meget, fordi kirken havde en afgørende rolle i udviklingen af skolevæsenet. Det var en stor gave til samfundet, men vi har ikke helt kunne slippe den tanke i kirken, at vi skal uddanne børn til tro – fremfor at undre os sammen med dem. Mit arbejde med voksne omkring børns spiritualitet har lært mig, at så mange – måske alle – voksne på en eller anden måde føler, at deres oplevelse af Gud som barn blev begrænset og underkendt med et voksent skole-sprog.

Og voksnes begreber om Gud kan faktisk være meget begrænsende. Vi putter ting i kasser. For eksempel "kærlighed". Vi har "romantisk kærlighed" i den ene kasse og "kærlighed til Gud" i den anden kasse. Den slags kasser har mindre børn ikke i samme grad. De kan **se Gud overalt**. En finsk forsker har vist, at børn i 7-8-års alderen inkluderer Gud i masser af oplevelser. Det halveres ved 10-11-års alderen. Og det halveres endnu en gang ved 18-års alderen. Gud kan ofte blive lille for en voksen, men være stor for et barn.

Børn har selvfølgelig brug for et sprog, så vi kan kommunikere om Gud med hinanden,

men sproget må være en forhandling og ikke bare en dosering. Vi må bekræfte deres sprog, samtidig med at de lærer af vores.

"Når vi vil undre os sammen med børn, kræver det, at vi er autentiske og har en ægte interesse for deres erfaringer", forklarer Dr. Nye, som ofte har observeret, hvor kunstigt det kan blive, når interessen ikke er til stede. "Vi skal stille færre af de spørgsmål, vi godt selv kender svaret på. Ellers ligner det en test i skolen, hvor det handler om at svare rigtigt. Og så må vi også kunne sige: "Jeg ved det ikke". Vi behøver ikke at have svar på alt."

Det er også vigtigt, at børnene føler sig trygge og inkluderede. For eksempel bør børnelokalet i kirken ikke signalere noget, der ekskluderer eller skræmmer. En masse ord på væggen kan signalere eksklusion, hvis man ikke kan læse. Eller en for stor stol, hvor man ikke kan nå gulvet med fødderne, kan signalere eksklusion.

Og så er det vigtigt, at børnene føler sig inviteret ind, ikke slæbt ind til børnekirke. Det kan være en udfordring om søndagen, hvor forældrene jo har bestemt, at familien skal i kirke. Hvis børnene ikke vil i børnekirke, må vi prøve at finde en anden løsning frem for at tvinge dem. Det må ikke blive en pligt, ligesom skole.

Man skal skabe et helle for børnene – eller "sanctuary", som Dr. Nye så smukt udtrykker det på engelsk. Ordet kan både betyde fristed og en helligdom.

Artiklen er skrevet af Merete Dalsgaard for OaseMag og danskoase.dk
Bearbejdet af Poul A. Beck

